

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt. 50 kr., egy hére 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kovácsi Imre
kiadó s lapfuttató

Szerkesztőszék Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Nyári hangok.

Debreczen, julius 18.

A nagyvárosok utcái üresek, zajtalanok. A kik csak tehettek és tehetik, siettek megszabadulni a nyári tikkasztó forró levegőtől s csak azok jelennek meg olykor-olykor a tüzes aszfalton, a kiket a kötelesség s a vagyoni helyzet ide köt.

Haza mentek a honatyák is, hogy pihenjen a politika, elszéledtek a tisztviselők, a tanárok ki erre, ki arra. — sőt a gazdák s a napszámosok is ritkán látatják. Künt dolgoznak a jó isten szabad ege alatt, — vágják a rendeket és rakják az asztalokat, a melyek mellé oda van már állítva a cséplőgép, hogy a kalászköböl ki vegye a mindennapi kenyeret adó aczélos buzaszemeket.

Csend honol mindenfelé. Szenzációs események nem gyakran fordulnak elő.

Lázás érdeklődéssel várja azért a hírszomjas nagy közönség s unottan dobja félre csak hamar a lapot, hiába telvék azok ép ugy most, mint máskor, — üreseknek találják, ha csak egy-egy Pulszky Károly-féle tragédia nem ébreszti föl az érdeklődést.

Pedig a lapokban — az ugynevezett „holt idény“ daczára igen érdekes dolgok vannak. Olyanok, a melyekkel máskor nem szokás foglalkozni.

Előveszik a városok, vármegyék dol-

gait: azoknak hibás gazdálkodását, rászérű haladását; megbolygatják a pénzükezők dolgát és a vallató hatóságok — brutálitását. Máskor is lehetne velök foglalkozni, mert van rossz tisztviselő, fordul elő durvaság máskor is, — de most nem szorítja le azokat fontosabb, országos érdek.

Beszélünk a szegény magyar iparról, a melyet minden áron fel akarunk vitérígózni, de a fogyasztó közönség még is csak külföldi cikkeket vásárol, külföldre önti a drága pénzt, a mesés összegeket és aztán jajgatunk, hogy nincs magyar ipar. Ez a — magyar tempó.

Nagy örömmel zengjük a hozsonnát annak a becsületes belgának, a ki hat millió márkával jön hazánkba, hogy itt kis gazdák részére tanyai gazdálkodást rendezzen be, a melyet teljesen felszerelve olcsón adnának nekik bérletbe, hogy bizonyos esztendők multával e tanyák valódi tulajdonuk legyenek.

Zengjük a dicsőeneket a külföldi pénznek, a melyet bizonyosan nem hoznának elbűnk, ha más helyen tudnák jobban gyümölcsöztetni, de a bagák tudják, hogy az idegen pénz elhelyezésére felséges minőségű a magyar talaj.

Nagyon szép az, hogy a kis emberek érdekeit a nyár hevében ily melegen karolják fel, de vajjon csak is idegen tőke segítségével lehet-e ezt megtenni? Nem tud-

nának összehozni hasonló összegeket itthoni körökből, hogy a biztos haszon ne ismét külföldre vándoroljon, hanem itthon maradjon? Hiszen nincs nekünk oly sok felesleges pénzünk.

Gyárakat, ipartelepeket, tanyákat létesít a külföldi tőke, vasutakat épít dus haszonnal, míg a hazai pénz az kiszalad idegen országba, idegen cikkekért idegenek gazdagítására.

Ezeket a hangokat beszéli most a — nyár. Bizony nagyon kellene rája hallgatni, de nem csak hallani kell azokat, de mérlegelni is.

Nagyon szép dolog, hogy egész érdeklődéssel fordul az ország az aratás felé kíváncsian lesve annak eredményét. Az aratás befolyással van a most teljesen pangásban levő kereskedelemre s iparra s bizonyos, hogy mihelyt a gazda piacra hozza az új termést, a pénz gyorsabban forog, — de vigyázni kellene aztán arra, hogy az a pénz azt gyámolítsa, a mi hazai, a mi nem idegen.

Elmondják a lapok e nyári dolgokat minden holt idényben. Egy kicsit érdeklődik is a közönség irántuk, de csak hamar napirendőre térnek fölöttük, hogy a jövő nyáron újra felhangzik a panasza...

A jó aratást jól is kellene már felhasználni.

Dr. K.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

JEGYEZD LELKEM!...

*Jegyezd lelke a napot, az őrét,
Melyben a sors kegyességét szór rád.*

*El ne felejt egy rövidke percet,
Mely fölötted örömfényvel reszket.*

*Órd a férfi hű bizalmasságot,
Szív-szíven kell égi szárnyalásod.*

*Örizz minden áldó tekintetet,
Mit rád az imádott nő velett.*

*Tudd örökké: mikor voltál boldog!
Hogy mikor majd minden összeomlott.*

*Önmagadnak bus árnyéka lettél:
Vidulgathass a szép emlékeknél...*

E. Kovács Gyula.

Kolozsvár. Házsongár, 1899. julius 3.

A kis herceg hóditása.

— Elbeszélés. —

A falu egész népe kiállt az utcára, mikor a muszka lovas katonák bevonultak. A sok kozák ló alatt dübörgött a föld s az egyenruhák meg a meztelen kardok csillogtak-villogtak a napfényben.

Az oroszok elesigáztak, fáradtak voltak a nagy uttól, melyet megtettek és hogy aztán a templom előtt megállapodtak, kiki sietett a számára kijelölt szállásra.

A kis Dukarov Gregorovics Vladimir hercegnek, a ki hadnagy volt, Szentgróthyék kastélyában jutott szállás. — Minejárt el is ment oda és hamarosan megtudta, hogy özvegy Szentgróthy Andrásné egymaga van odahaza.

A herceg beköttette lovát az istállóba és aztán ugy a hogy volt, le sem verve magáról az ut porát, bejelentette magát Szentgróthy né asszonynál. — Mert hamarosan tul akart esni azon a kötelességen, melyet udvariasság diktált s a melyen művelt ember még háboruban se teheti tul magát: hogy bemutatkozzék a ház asszonyának. Hogy az jól fogadja-e, nem jól fogadja-e, szívesen látja e, azzal nem sokat törődött. Hogy nem valami nagy rokonszenvvel látják magyar háznál őt, aki elfött hadakozni a magyarok ellen, azzal tisztában lehetett. — De hát az mindegy volt neki. A földög az, hogy kényelmes pihenő-helyhez jusson, a hol végre-valahára kinyujtózhatassék.

Néhány pillanatig a herceg, a ki nagyon fiatal, bajszatlan, leányos arcú ember volt, ott várakozott ez előszobában, aztán mikor a ház öreg inasa kitárja az ajtót, habozás nélkül belépett, katonásan összecsapta

a bokáját, könnyedén meghajította magát és azt mondta:

— Asszonyom, Bukarov Gregorovics Vladimir vagyok, hadnagy ő felsége a czár hadseregében... Ide szálláóoltak be.

Kemény, katonás hangon mondta el ezt, olyanféle határozottsággal, mintha azt akarná kifejezni, hogy:

— Itt vagyok és itt maradok, akár tesszik, akár nem.

Szentgróthy né némán csak a fejével bizcentett. Mert mit is mondhatott volna az érkezett vendégnek? Azt, hogy: hozta az Isten!? Magyar asszony, hogy üdvözölhette volna az Isten nevében az orosz katonatisztet — akkor?

Hát csak a kezével intett a hercegnek, hogy foglaljon helyet s aztán megszólalt:

— Vártam önt herceg. Az első emeleten lesz a szobája. Azt hiszem, elég kényelmes!

— Oh asszonyom — felelt a herceg, — a kényelem mellékes. Háboruban küömben se lehet az ember válogatós. Nem is fogok soha alkalmatlankodni.

— Meddig maradnak?

— Öt-hat napig, — ha valami közbe nem jön!

A herceg ugy találta, hogy özvegy Szentgróthy Andrásné még mindig esinos asszony.

Miniszterek utazása. Bécsből jelentik telefonon: Széll Kálmán magyar és Thun osztrák miniszterelnök legközelebb Ischlbe utazik. Thun gróf miniszterelnök, a ki szombaton megbetegedett fivérének a látogatására Kwasitzba utazott, ismét visszatért Bécsbe, a hová Welsersheimb gróf is visszatért Ischlből. Dipauli báró kereskedelmi miniszter Párisba utazott.

A románok passzivitása. A Tribuna egyik legutóbbi cikke ismét azzal a kérdéssel foglalkozik, hogy a románok feladják-e a passzivitás politikáját s arra a következtetésre jut, hogy nem kell a kérdést, addig bolygatni míg a nemzeti konferencia meggyőződik arról, hogy a választások teljes szabadsága a románok vidékeken biztosítva van akkor nem fogja ellenezni hogy a románok részt vegyenek a választásokban. Időközben azonban a Tribuna iparkodik bajtársakat szerezni a szászokban. Egyenesen felszólítja a „zöld” szászokat, hogy szövetkezzenek a magyarok ellen. Ezt a szövetséget azonban a „zöld”-ek kerekén visszautasították. A mérvadó szász politikusok nagyszobeni közlönye pedig egyenesen polgár háborúra vezető törekvésnek mondja a nemzetiségek szövetkezését Magyarországgal szemben.

Az örmények visszahonosítása. Konstantinápolyból jelentik: Az utóbbi napokban két rendkívüli minisztertanács volt. Tárgyuk az örmények kivándorlottak visszahonosítása volt. Az utolsó minisztertanácsban állítólag szóba kerül az orosz-török határon legutóbb történt határsértés. A határsértés okának kurd csapatok üldözését mondják. Az orosz kormány állítólag a védelmi rendszabályok megállapítása céljából vizsgálatot kér.

A zárszámadások. Az állami számvevőségénél serényen folynak az 1899 évi zárszámadási munkálatok, melyek mellett éppen csak a legsürgösebb folyó ügyeket intézik el. A négyeszet meghaladó részletes zárszámadásból, valamint a kormány kezelése és igazgatása alatt álló alapok zárszámadásaiból már több elkészült; a még hátralevőkkel, valamint a somházattal és az államháztartás mérlegeivel azonban előreláthatólag csak augusztus hó végéig készülnek el. A zárszámadá-

sokkal egyidejűleg az idén is elkészíti és előterjeszti az állami számvevőség 1898. évben nyugdíjazott állami alkalmazottokról, valamint az özvegyekről és árvákról szóló kimutatást is.

Pályaválasztás.

Debreczen, július 18.

Aratáskor, az iskolai év befejezése után esélyes alkalom kínálkozik annak a kérdésnek fölvetésére, vajjon hazánkban mennyivel szaporodik a nemzeti termelésnek az a tényezője, melyet a dologhoz értesnek nevez a magyar.

Karácsony és ujév között, vagy egészen pontosan szólva, az évnek első hónapjában lelkiismeretesen számba vesszük vajjon milyen volt a múlt év gazdasági lag. Az egyes biláncokból, a bankok és egyéb hitelintézetek, a posta és táviró bevételeiből, a postapénztár betéteiből és az állami zárószámadásokból igyekeznünk következtetést vonni arra, emelkedtünk-e födözte a bevétel a kiadásokat? Szaporodott-e a nemzeti vagyon?

Az inventárium azonban nem terjed ki arra, a mi a boldogulásnak annyira hathatós támasztéka: a szakértelemre!

Pedig az, vajjon szaporodik-e a gazdasági téren elfoglalt munkaerő és szakértelem s a nemzet ifjuság milyen mértékben fordul a gazdasági élettel szorosabb kapcsolatban levő úgynevezett kereső pályákra, fontos sőt nemzetünk fejlődése tekintetében döntő is lehet.

Pontos számadást nem igen adhatunk.

A számok e téren nem nyújtanak biztos adatokat. Watt és Edison egymaga nagyobb munkát végez, mint a fáraók szolgálóinak ezrei. Mind a mellett a kimutatás, melyet lapunk az érettségi tett ifjak pályaválasztásáról közölt, nem csupán érdekes, hanem sok tekintetben a fejlődés irányát mutatja.

Abban mihamar megnyugszunk, hogy a legnagyobb százalék jogi pályára megy. Az

állami helyhatósági igazgatás táguló kereteinek betöltésére sok ember kell, sőt miután a jogi pályára lépőknek csak egy töredéke végzi jól kurzusát, az abiturientek száma alig elég arra, hogy a mutatkozó hiányt pótolja. De nagy baj az, hogy a joghallgatók közül ugyan kevés az, ki az állami tudományok művelésére adná magát. Így marad árván a gyakorlati közzgazdasági pályán a gyakort vezetőik nélkül a nemze épen azon a téren, mely a gazdasági emelkedést produkálhatná.

Az érettségi tettek közül összesen 17,6 százalék megy technikusnak, 4,4 százalék gazdának, 1,8 százalék erdősznek; alig egynekány bányásznak, elektrotechnikuskak és egy állatorvosnak. A kereső, vagyonszerző pályák, azok, a melyeknek közvetlen hivatása a nemzeti produkciót emelni, a magyar ifjuság virágánál kevés figyelemben részesülnek. Legmostohabban jár a gazdasági, aztán az erdőszeti és állatorvosi pálya. Főleg a gazdasági az, mely egy földművelésből élőországban másforma fölkarolást igényelne. Igaz, hogy e téren sok a dilettáns, sok az olyan, ki alacsonyabb kvalifikációt igényel, sőt intézetet végez, de mindez nem változtat azon, hogy éppen ott kevés a fensőbb kvalifikációval bíró ember, a hol bizony nagy szükség volna rájuk.

Mi okozza ezt, vajjon nem-e az, hogy a gazdasági tanintézetek szervezete nagyon is egyoldalú? E helyen nem kutatjuk. De rá kellett mutatnunk arra az anomáliára, hogy azt a mezőt, melytől legtöbbet várunk, aránylag ugyan kevés hivatott munkás műveli. Ne csodálkozzunk hát, ha a stagnáció és a hanyatlás miatt való panaszok szinte évről-évre szaporodnak, ha más nemzetekkel nem tudunk lépést tartani és azoktól minden haladásunk mellett is elmaradunk.

Az a sok jóra való, szorgalmas és tehetséges ifju, ki ma az irodák lágyító és korlátozott levegőjében keserű lemondással látja el-

Sőt határozottan érdekes asszony volt, tetőtől talpig gyászruhában, kissé szürkülő hajával és nagy fekete szemével, melyek úgy ragyogtak, mint a gyémánt.

Durakov Gregorovics Vladimir herceg nem sokáig időzött a ház asszonyánál és néhány udvarias szó után fölállott, hogy távozzék. Szentgróthy né csak akkor vette szemügyre a hadnagyot. S a mint végignézett a fiatal ember alakján, egy pillanatra, mintha összerázkódott volna. Aztán tágra nyílt szemekkel, de bensőségteljesen nézett a hercegre, követte a tekintetével még akkor is, mikor ez kilépett az ajtón, úgy, hogy Durakov Gregorovics Vladimir azt gondolta magában:

— Ejnye beh furcsán nézett rám ez az asszony! . . . Ugy látszik, nagy hatást tettem rá!

A kis hercegnék tetszett a gondolat, hogy megjelenése hatással volt Szentgróthy néra. Ha nem volt is már fiatal asszony, de hát nő volt s az ő férfiúi hiúságának nagyon jól esett, hogy a ház urnöje nem fogadta közömbösen, ellenszenvvel, sőt olyan nagyon melegen nézett a szemébe.

Mert annyi bizonyos, hogy az a tekintet gyöngéd, nagyon gyöngéd volt, úgy, hogy a herceg azt mondta magában:

— Vigyen el engem az ördög, ha ebből kaland nem lesz!

Este, a mikor a bajtársaival összekerült, el is dicsekedett vele vacsora közben:

— No, azt hiszem, hogy hódítást tettem, és azt hiszem, hogy Szentgróthy né az első pillanattól kezdve igen gyöngéd érzelmeket táplál irányomban.

— Szép és fiatal?

— Hát hiszen épen fiatalnak nem igen lehet nevezni. Már benne lehet a negyvenes években, de teringette, még elég tataros portéka! Valóságos junói alak és szemei oly csodálatosan szépek, hogy szinte elbűvöli velük az embert. . . Őt fogom a vasat, a mig meleg!

— Hiába Gregorovics Vladimir — mondta az egyik tiszt — neked mindig szerencséd volt a szerelemben.

— Az igaz — hagyta rá a kis herceg és önelégült pillantást vetett a kis zsebtükrébe, aztán pedig azon gondolkodott, hogy miként közeledhetnek Szentgróthy né felé.

Meglátogassa még egyszer? Hogyan, micsoda czimen? Nem akarta a dolgot feltűnően csinálni, bár egészen bizonyosra vette, hogy Szentgróthy né egy csöppet se haragudnék meg, ha újabb vizitet tenne nála.

Ej, legjobb lesz a dolgot a szerencsés véletlenre bízni! — gondolta végül.

Csodálta volna, ha Szentgróthy Andrásné nem keresi a vele való találkozást és ebben nem is csalódott. Valahányszor hazament a szállásra, mindannyiszor ott találta magá-

val szemben a ház asszonyát, a ki mindannyiszor oly gyöngéden és bensőségteljesen nézett rá, mint első alkalomkor, sőt megfordult utána és nézte, csak nézte, a mig el nem tűnt a szeme elől.

De szót sohase váltottak és a herceg hiába várta, hogy meghívást kapjon Szentgróthy Andrásnéhoz.

Durakov Gregorovics Vladimir sehogy sem értette a helyzetet és nem tudta mire vélni az asszony viselkedését. Váknak kellett lennie, ha észre nem veszi, hogy Szentgróthy né a legmelegebb érdeklődéssel viseltetik iránta. De hát akkor miért nem keres rá módot, hogy a herceg megközelíthesse a nélkül, hogy tolakodónak lássék? Hisz a nők oly ügyesek az e félében és oly szépen el tudják rendezni, hogy az első lépésre bátorítsák a férfit, a ki iránt érdeklődnek.

Ilyen bátorítást a herceg soha se tapasztalt Szentgróthy Andrásné részéről. Ha Gregorovics Vladimir üdvözölte a ház urnöjét, ez némán, egy fejbólintással köszönt neki. Azután szeretetteljes gyöngédséggel nézett ugyan rá, de egyetlenegy mozdulattal sem bátorította föl, hogy megszólítsa.

Harmadik nap a bajtársai megkérdezték a hercegtől:

— No, mennyire vagy azzal az asszonnyal?

— Tudja Isten! — felelt Durakov Gregorovics Vladimir. — Csak ott tartok, a hol első

hervadni legszebb ambícióit, künn azon a téren, mely az egyéniség fejlődésének inkább kedvez, sőt azt meg is kívánja, más eredményeket tudna elérni, más sikerekkel tudná gazdagítani nemzete történetét s tenné saját magára nézve becsessé az életet, mint azok, a melyeket a főnök kegye reá nézve megenged gyümöleszőznek lenni.

Ez pedig nem csupán egyéni szempontból lenne kívánatos, hanem magasabb színvonalra emelné a nemzetet is, gyorsítaná vagyonosodását és közelebb vinné ahhoz az ideálhoz, a melyhez közülünk a legtöbben vonzódnak.

Püspök szentelés.

— Julius 18.

Sevics Mitrofant, az új szerb püspököt Karlóczán vasárnap szentelte fel Brankovics patriárka.

A felszentelésre Karlócza ünnepi díszítéssel a szerb egyház előkelőségei, közöttük Nikolic és Miron pakráci és Bogdanovics Lukián budai püspökök még szombaton oda érkeztek.

Az ünnepi felavatás a délelőtti liturgián történt meg, amelyet Brankovics patriárka végzett Nikolic és Bogdanovics püspökök, számos arkimandrita, zárdafőnök, világi pap és diakonus segédletével.

A talpig biborba öltözött ősz egyházfőt, aki a püspökök és udvari papjainak kíséretében, az összes harangok zugása közben vonult be székesegyházába, a bejáratnál a már egyházi ornátusba öltözött asszisztencia fogadta s kísérte a templom közepén levő emelvényhez, hol ő is magára vette az egyházi ornátust s ősz fejére tette a drágakövek től ékes, nagyértékű koronát.

Ekkor megkezdődött a nagy liturgia, melyen a szerzetes iskola növendékeinek énekara énekelt. A püspök a liturgia megkezdése előtt a patriárka kezébe letette az ünnepi esküt s azután az oltár jobboldalán foglalt állást, hol imába elmerülve maradt addig, míg a felszentelés szertartás szerű ideje — az evangélium olvasása előtt — elkövet-

nap s egy lépéssel se haladtam előre. Pedig vigyem el engem az ördög, ha Szentgróthy né nem szerelmes belém!

*

Hat nap multán az orosz katonák megint utrakészültek. Délben voltak elvonulandók és a herceg kevéssel az indulás előtt még bucsulátogatást tett özvegy Szentgróthy Andrásnéval.

Némileg boszankodott, hogy csalódott a várakozásaiban. — Egész bizonyosan hitte, hogy egy kis szerelmi kalandja lesz s ime semmire se ment. Az igaz, hogy alkalma se nyílt rá.

— Én tehát megint elmegyek asszonyom! — mondta a herceg, a mint megállott a gyászruhás asszony előtt. — Mielőtt eltávozom, meg kell köszönöm a szíves vendéglátást.

Szentgróthy né ismét azzal a különös tekintettel nézett a fiatal emberre.

— Merre mennek? — kérdezte.

— Arra felé, asszonyom.

— És visszajönnek-e még erre?

A herceg vállat vont és mosolyogva felelt.

— Háboruba megyek asszonyom. Ki tudná megmondani közülünk, — visszajön-e onnan?

— Igaz, igaz... Hát menjen a herceg. Él még az anyja?

kezett. Ekkor a lelkészség az oltárhoz vezette, püspöki díszbe öltöztette, ahol a patriárka és a püspökök az előirt szertartásokkal püspökké avaták.

A liturgia után a patriárka átadta Sevicsnek a pásztorbotot, amire az beszédet mondott az egybegyűltekhez, köszönetét fejezve ki megválasztásáért a királynak, a patriárkának, a püspököknek. Végül megáldotta a jelenvoltakat.

Sevics beszédét a jelenvolt közönség megélelte.

A liturgia után az új püspök a különböző küldöttségeket, tisztelgőket barátai és ismerősei üdvözlését fogadta. Délután a patriárkai rezidenciában bankett volt, melyen a házigazdán, a püspökökön s az új püspökön kívül sokan résztvettek.

Az első felköszöntőt Brankovics György patriárka mondotta a királynak, a magyar és horvát kormányra, azután az új püspökre, ki válaszában a patriarkát és a szent zsinatot köszöntötte fel.

Egyről-másról.

A hódítás iskolája.

... Találkoztam J... nével, a kivel két hónap előtt szakítottam. Nyájasan köszöntem neki, nona biztosra vettem, hogy nem is fogadja a köszönésemet. Annál nagyobb volt a meglepetésem, midőn rendkívül szívélyesen fogadott.

— Kis hűtelen! Hát ilik engem így cserben hagyni?

Nem tudtam hamarjában, mit feleljek, de ő nem várva be a válaszomat tovább beszélt.

— Nagyon, nagyon haragudtam magára. Első gondolatom az volt, hogy megbosszulom magam. De hogyan? Szüntelenül ez a kérdés kavargott a fejemben, azután sokat sirtam elkeseredésben, tehetetlenségem miatt.

Ha tudtam volna, hogy ennyire megbántom...

— Ne is mentesse magát. Felejtsük el, ami történt!...

— Él.

— Ugy Isten, őrizze önt! — Nem fájlalom, hogy önök elhagyják ezt a helységet, de hogy hogy ön eltávozik, azt szinte sajnálom!

A herceg meglepetve kapta fel a fejét, a mikor Szentgróthy né kissé remegő hangon elmondta neki ezeket. — Hát nem ugy hangzott-e ez, mint egy vallomás?

— Hogyan asszonyom, — szolt Gregorovics Vladimir ön azt mondja, hogy sajnál? És szabad-e tudnom, mivel nyertem meg rokonszenvét ennyire?

Szentgróthy né rá né ett és a szemében mintha ha egy könnyesepp ragyogott volna, mikor azt mondta:

— Mert ön herceg nagyon hasonlít a fiamhoz, a kielesett Branyiszkónál... Tizen-nyolc éves volt...

És bucsuzól az asszony odanyujtotta a kezét a hercegnek.

Durakov Gregorovics Valadimir tisztelettel hajolt rá arra a kézre, hogy megcsókolja.

S a hogy kilépett a házból, megindult gondolt egy fehérhaju asszonyra, a ki megszöve Moszkva városában bizonyára aggódva várt hirt róla, a ki eljött hadakozni nagy Magyarországra.

[Szerdai Leó.

Rám nézett tüzes tekintettel, csábító mosolylyal.

— Felejtsük el... Jól van.

— De csak egy feltétel alatt. Jöjjön e holnap délután hozzám. Megtartjuk a kibékülés ünnepét.

— Ezt nem érdemeltem meg. Igazán méltatlan vagyok jóságára.

Ismét rám szegezte tekintetét, de olyan rejtélyes volt előttem a kaczer asszonyka. Mintha már nem az a kedves kis menyecske lenne, a ki volt. Őszintén bevallom, a félelem egy neme vett erőt rajtam, de az a rejtélyes tekintet, fekete szemének tüze még jobban csábítottak.

— Tehát a viszonzlásra! Holnap délután.

— Holnap délután...

— Odanyujtotta forró kis kacsóját és eltűnt.

Utánanézttem és a felett töprengtem, vajjon szeret-e még? Ha szeret, okvetlenül vissza fog nézni. Régi, kipróbált bizonyítéka ez a szerelemnek. Csakugyan visszanezett, sőt kivette csipkés kendőjét és azzal integetett felém.

— Még mindig szeret, — mondtam önmagamban.

Izgatottan, mint a gymnazista, ki az első randevura megy, siettem hozzá. Valami hazugságon törtem a fejemet, a melylyel megmagyarázom, miért szakítottam vele. Elmondok néhány költői frázist; óh, a nők nagyon hiszékenyek. Végre ott voltam a kétemeletes palota, előtt, melynek első emeletén van annak az érdekes asszonykának cziczomás, elegáns fészke.

Ez üzlet kirakata előtt megálltam és a nagy üvegtábla tükrében végignézttem a ruhámat, megigazitottam nyakkenőmet, azután két-három lépcsőfokot átugorva felsiettem.

A komorna mosolyogva jött elém.

— Milyen régen nem volt nálunk!

— Hja! Nagyon el voltam foglalva. Vigye be a névjegyemet.

A komorna bevitte; az ajtó félig nyitva maradt. Gyors, apró, női lépteket hallottam.

— Ezt a léhűtőt ne eresse be. Ha még egyszer idejön, dobják ki, sziszegte éles hangon a csábító, kis kigyó.

A vér az arczomba szökött, verejtékes lett homlokom. A gondolatok ugy kavargtak a fejemben, mint a forró víz az üstben. Tönkre akar tenni. A fél város ki fog nevetni, a szalonokban mindenütt rólam fognak pletykázni, hogyan dobtak ki. És kacagni fog minden leány, kivel szóba állok. Tehát így akar bosszút állani rajtam?...

A komorna komoly arczeval jött ki elém. Nem volt idő a habozásra. Mielőtt beszélhetett volna, megragadtam és félrelöktem, azután biztos léptekkel bementem.

J... né megijedt. Egész testében reszketni kezdett.

— Hogyan? Maga...

— Én vagyok és ezen nem is csodálkozhatik. Meghívott, itt vagyok. Ám álljon másként bosszút rajtam, de nem tesz engem nevetségessé.

Az asszony leborult a pamlagjára és hevesen zokogott. Aztán fölkel, lábaim eléborult.

— Érzem, hogy uralkodik felettem, de nem, nem akarom szeretni.

Öt perez mulva fölkeltem és távozni akartam. Odaállott az ajtó elé, kitérta karjait.

— Most már én nem engedem. Maradjon!

NAPI HIREK.

Debreczen, 1899. július 18.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— július 18. —
— Meleg. — Zivatarok. —

Vigalom Montenegróban.

A Feketehegyek országa hét országra szóló lakzit készül csapni annak alkalmából, hogy Danilo trónörökös, fia a „nagy” Nikitának, valahára nőül, nőül pedig igazán és visszavonhatatlanul, mert elveszi Jutta herezegkisasszonyt, a kinek hazája Mecklenburg-Strelitz.

Rengeteg ünnepségek lesznek a lagzival kapcsolatosak Cettinjében ünnepi bizottság is alakult már, a melynek elnöke Petrovics Boza vajda.

Július 23-án lép Montenegró földére, Antivari kikötővárosban a menyasszony; Mirkó herceg, a völegény öcsese fogadja, a montenegrói főnemesek küldöttségének élén.

Érdekes momentum hogy néhány órával megérkezte után, ünnepiesen attér a menyasszony a görög hitre. Mivel pedig a kis Antivarinak vagy hatszáz főre menő lakosa mind katolikus, egy előkelő embernek lakását alakították át görög kápolnává s ott tér át a menyasszony új hitére magának a cettinjei metropolitának jelenlétében.

Az új kereszttségben elveti a menyasszony régi nevét (bizony jól is teszi) s Jutta helyett ezentul úgy hívják majd, hogy: Miliceza.

A Cettinjébe való bevonulás azonban nem lesz ilyen kényelmes, mert Antivariból szenvedelmes és kegyetlenül rózsas ut vizet Cettinjébe. Igaz, hogy mehetnének a tengeren Cattaron által is, de akkor idegen földet kellenek érinteniök, lévén Cattaro dalmáciai város.

Július 26-án este tájt ér a menyasszony a fővárosba, a hol bizonyára óriási lelkesedéssel fogadják majd. Lesz ott együtt vagy huszezer ember, a mi nem kis szám, meggondolva azt, hogy Cettinjének rendes körülmények között alig megy föl 2000 főre a lakossága.

De hát tudnivaló, hogy a fejedelmi család ősi pátriarkális szokás szerint az ország minden előkelő családját meghívta a lakodalomra.

Az esküvő különben mingjárt a megérkezést követő napon lesz (örült módon sietnek a jó emberek!) és tanukként az olasz trónörökös (a völegény sógora) meg Konstantinovic Konstantin nagyherceg szerepelnek majd.

A lakzi folyamán lesznek majd zenei produkciók, katonai diszszemle és kirándulás Podgoriczára.

A nászajándékok közül Umbertól királynéé érkezett meg legelsőbben: gyönyörű két paripa, a mi éppen jó lesz az Antivariból Cettinjébe vivő ut megjárására.

— Személyi hír, Igyártó Sándor kir. törvényszéki elnök a Hajdu-Dorogon folyamatban levő könyvi átalakítási munkálatok felülvizsgálata céljából a mai reggeli gyorsvonattal nevezet községébe utazott.

— Az Alsó Szabolcsi Tiszai ármentesítő Társulat felelősségi ügyei. A földmívelésügyi miniszter megvizsgálván az Alsó-Szabolcsi Tiszai ármentesítő Társulatnak hozzá folyó

évi június hó 12-én beadott feliratát, melyben a társulat aggályát fejezi ki a miniszter egy rendeletének azon pontja iránt, mely a műszaki ártérfejlésénél a különböző vízszínek alá eső területek egymásközti hozzájárulási aránykulcsát állapítja meg, kifejtve a miniszter utolag e pontra vonatkozó nézeteit és a felszólamlók aggályait alaptalanoknak nyilvánítván felszólamlásukkal elutasítja. — Dienes Barna a társulat igazgatója most küldi szét e miniszteri rendeleteket, figyelemzve egyuttal a tagokat arra is, hogy a miniszteri döntéssel meg nem elégedők törvényes határidőnbelül a m. kir. közigazgatási bírósághoz intézendő panasz jogorvoslattal élhetnek.

— A Petőfi szobor renoválása. A kollégium lépcsőházában elhelyezett Petőfi szobrot renoválták. A hosszú évek során biz azt meg lepte a por, megkopott a színe, most pedig országos ünnepélyek készülnek a lánglelkű költő emlékének tiszteletére. Ebből az alkalmából a kollégiumi szobrot is ünnepi, új mezbe öltöztették. Lekefélék róla a vastag port és bemazolták szépen bronz színű festékkel.

— Eötvös Károly felolvasása. Nagyvárodon vasárnap délelőtt Eötvös Károly országgyűlési képviselő felolvasást tartott a Dreyfus pörről. A kereskedelmi csarnok dísztermében előkelő közönség gyűlt egybe a felolvasás meghallgatására. Eötvös a magasajátos előadásában nagy érdeklődés mellett beszélt a törvényes és a valóságos igazságról elmondta, hogy ez a kettő olykor nem egy és hogy a közvélemény is gyakran hamis ítélet szülőanyja. A Dreyfus-ügyben szerinte a közvélemény hatása alatt vallottak hamisan a tanúk. Az ilyen hamis tanu lehet gazember, de lehet becsületes is, már mint az olyan, ki jóhiszeműen vall többet, mint amennyit tud. Itt aztán Eötvös rátért az ő kedves témájára: a szakértőkre. A szakértők — mondotta — még rosszabbak a tanuknál. Dreyfus ellen is tendenciózusan vallottak. Szerinte különben a bírói szakértői intézmény nem fog sokáig meg állani. Érdekes előadása végén aztán arra az eredményre jutott, hogy néha valami járvány éppen úgy megszallja az emberek gondolkodását, mint testünket. A Dreyfus-ügy legalább erre vall. A felolvasás után a nagyváradi hírlapírók zártkörűlakomat rendeztek a Pöspök-fürdőben Eötvös tiszteletére, esto pedig banket volt.

— A főgimnázium értesítője. A debreczeni ev. reform. főgimnázium értesítője az 1898–99 dik iskolai évről megjelent. A 216 lapra terjedő nagy munkát Sinka Sándor a főgimnázium igazgatója állította össze kiváló szakértelemmel, körültekintéssel és bizonyára sok fáradsággal. — A szülőket érdeklő és a jövő tanévre vonatkozó felvilágosításokat olvasóinkkal közölni fogjuk.

— A Petőfi ház Említettük már, hogy a fővárosban Petőfi Sándor reliquiának elhelyezésére egy Petőfi házat akarnak létesíteni. — A Petőfi ház nagy valószínűség szerint a mostani országház helyén a Sándor utcában lesz. Wlassics Gyula vallás és közoktatásügyi miniszter a Petőfi-ház dolgában ma a következő leiratott intézte a székesfőváros tanácsához:

„Halhatatlan nagy költőnk, Petőfi Sándor halálának félszázados fordulója alkalmából — mint a tekintetes tanács előtt is tudva van — felmerült a terv, hogy Petőfi ház néven épület emeltessék, melyben Petőfi és több nagy írónknak ereklyéi őriztessenek. — A tervkivitelében fáradozó Petőfi társaságnak a legnagyobbat készséggel megígertem, hogy e szép gondolat megvalósítására irányuló törekvésekben magam is részt vevelek. Első lépés gyanánt legyen szabad a tekintetes tanács figyelmét is különös nyomatékkal felhívnom e kegyeletes tervre,

kérve, hogy a mennyiben a Petőfi-társaság a Petőfi-ház elhelyezése céljából szükséges telek kijelölése és átengedése érdekében a tekintetes tanácshoz — a hazafias és kegyeletes mozgalmak mindig oly buzgó támogatójához — fordul, a terv létesülését szokott áldozatkészségével előmozdítani szíveskedjék“.

— Rablótámadás az országuton. Vakmerő rablótámadást követett el ma hajnalban a Böszörményből Debreczenbe vivő országuton egy cigánybanda. Rubinstein Menyhért böszörményi lakos kereskedő ma hajnalban egy órakor fölpackolt egy szekérrre, hogy a heti vásárra portékákat hozzon be eladni. A szekéren Rubinstein, a kocsis, meg egy ember foglaltak helyet. A hajnali órák hűs fuvalmában gyors ügetéssel hajtattak a néptelen országuton. Már jöhettek vagy félóra óta, mikor az országut árkából hirtelen 5–6 rongyokba burkolt szűlcszigány ugrott ki, kezében mindegyik hatalmas doronggal. Kettő hirtelen megragadta a lovak zablóját s megállítván a kocsit, néhány ütést mértek a meglepetés ijedségtől mozogni is alig tudó emberekre. Aztán leszállították őket a kocsiról és hozzáfogtak az ott levő holmik elrabolásához. Egész nyugodtan garázdálkodhattak; az országuton sem közel, sem távol egy lélek se volt, a kocsin ülők pedig életükért remegve nem is gondoltak az ellenállásra. A cigányok így jól felpakoltak. Többek között elvittek egy 80 kilónyi első minőségű pehely tollal megtöltött zsákot, azután egy lóbört, a melyet Rubinstein Menyhért a heti vásáron elakart adni. Mikor aztán felpakoltak mielőtt a megrémült emberek magukhoz jöttek volna a cigányok az országut fának oldalma alatt keresztül mászva az árkon eltűntek a vetések között. A kirabolt kereskedő azonnal városunkba vágatott s itt már 3 óra után jelentést tett a központon a rendőrségnél, — mely erélyes nyomozást indított a rabló cigányok ellen. Érdekes a dologban, hogy a cigányok a lóbört eldobták az országuton, gondolván hogy ez igen könnyen elárulhatja őket, ha meglátják náluk, míg a tollat egész könnyen szétoszthatják a különböző karavánok között, ha ugyan addig el nem csipi őket a rendőrség, mely legügyesebb embereit küldte ki a nyomozásra. Az eldobott lóbört egy másik szekeres találta meg az országuton s azonnal bevitte a mezőrendőrséghez. Nem ártana talán már egy kissé erélyesebben is föllépni a közbiztonságot nagy mértékben veszélyeztető, nomád életet élő cigányok kóborlásai ellen. Hiszen alig mulik el hét, hogy hol itt hol amott valami hibát ne csinálnának!

— Képes levelező lapok, a melyek nem képesek. A képes levelező lapok a századvég ez új hóbortja terén nagy leleményességet fejlesztenek ki az ujkori Odysseusok. Most hogy már a secessió képek is kezdenek megszokottá válni és egy-egy aranyhaját ábrándosan fésülő Loreley sem igen képes már lába hozni az elernyedt századvégi idegeket uramfia mit ki nem találunk? Csinálnak képes levelező lapokat, a melyeken kép nem lesz, hanem a helyet egy-egy lepréslt igazi virág ékeskedik, melyet jól kiszáritva ragasztanak egy papírra, a melyre rá van nyomtatva, hogy „képes levelező lap“ de a melyen minden egyebet lehet csinálni, csak épen levelezni nem. Lesznek hát ezután margarottás, pipacos, buzavirágos kaukalines harangvirágos, pézsmás, és számartóvisek levelező lapok s a ki egy cseppet ért a virágyelvhez, annak egy betűt sem kell a papírra írni, legfeljebb egy! vagy egy? jelt... Ha

aztán ez is megvan akkor majd apró kis bogarakat ragasztanak a levelező lapokra lesznek legyes, pókos, jános bogaras és hős czinczérés levelező lapok. . . Három hónap hónap múlva ezt is megszokják, akkor majd divatba jönnek a mókusos, nyulas, őzikés és kisbornyas levelező lapok, melyekre mind a fentvezett preparált állatkákat ragasztják vagy szegeznek életnagyságban. Később jönnek a vérszomjas ragadozó állatos levelezőlapok s így aztán a m. kir. posta ingyen kegyelemből némelyik levelezőlap albumban egy egy nagyobb szabású menaszéria rövid idő alatt megkezdheti hajmeresztő mutatványait. Sőt a század utolsó napjának alkonyán az emberek maguk magukat ragasztják rá a képes levelező lapokra s úgy küldik el a — huszadik századba.

— **A dalegyelet népünnepélye.** A városi dalegyelet a jövő hó 6-án népünnepélyt rendez a nagy erdőn. A rendezőség már napok óta fáradozik és minden lehető elkövet, hogy ezt az ünnepélyt kedves emlékezetűvé tegye az azon részt vevő nagy közönségnek. — A közreműködésre igyekeznek megnyerni a helybeli összes dalárdákat A jelzett napdelutánján a nagy erdőn kedv. élet, elevenység lesz. Az ünnepély délutáni 4 órakor veszi kezdetét az ugynevezett koresolyázó téren. Itt lesz felállítva egy 30—35 méteres hosszú, egyméteres magas emelvény, hogy a rendezőség által oly leleményesen össze állított programm itt lefolyó egyik legmulatóbb része a távolabb állók által is kényelmesen látható legyen. A nagyerdő egyes pontjain sátrak állítanak fel, melyekben cigányzene mellett jó ízű malacz pecsenye, kolbász s más ily féle eledel állanak a közönség rendelkezésére jégbehűtött sör és bor készlettel. A gyermekek számára — **tombola** a járték rendeztetik a „Dobos” előtti téren. — Rendeztetik egy nagyszabású, az erdő sötétjét vilány fényben usztató tűzijáték melynek kezdete trombitaszóval fog a közönség tudtára adni. Este hangverseny lesz a Vigadóban, a melyen való közreműködésre az egyes felkérések folyamatosan vannak. Az ünnepély teljes sorrendje e napokban már közölve lesz.

— **Az extra zsinór.** Az este a mint hazamentem az emlékkertben egy lóczán láttam ülni egy hadfit extrába és egy valaki kisipve. Később visszakellett jönnöm. Sőtét volt nem láttam semmit, de hallottam a lócza felől olyan féle hangot mint mikor két ember hevesen csókolózik, aztán mikor megint hazamentem a lócza felől olyan hangokat hallottam mint mikor valakit jól pofonvágnak meg mint mikor dulakodni szoknak. Mikor pedig ma reggel jöttem el a kert mellett láttam a lóczán egy leszakított extra-zsinórt. Vajjon miféle regény folyhatott ott le, ki tudná megmondani.

— **Vándor diákok.** Különös az a szellem, mely az iskolai élet intézőit itt egy és más régi diák intézménnyel szemben vezérli. — Például debreczenben, még mindig fentartja magát a »kápsálás« avult intézménye, mely abban áll, hogy késő ősszel elindulnak a diákok a város minden utcáján csoportosan és kéregetnek az iskola javára. Ellenben már régen beszüntették a »szuplikálás« intézményét, mint olyat, mely a kollégiumi méltóságával össze nem fér. Pedig ha a két kéregetési módot egybe hasonlítjuk kétségtelenül az utóbbinál találjuk meg az előnyt különösen eszhetikai szempontból. Mert a kápsálók mai felfogás szerint, valóságos sáska had, mely kényszerűségből megrohanja kéregetési szándékkal az összes utcákat, a szuplikáns pedig mai felfogás szerint sem lenne egyéb, mint békés diák emker, ki világlátásból ismeret szerzésből bebarangolja az országnak egy s más vidékét, éheznek a pusztán s elhál a bogja tövében, vagy jóllakik a bárónál s mulattatja józü tréfával, — vagy ügyetlenséggel az egész uri társaságot

Hanem hát ez nem fér össze a kollégium méltóságával. — De a diák emberen kifogni nem lehet. Nem suplikál, de azért utazik legtöbbször per pedes apostolorum. Debreczenből sokan indultak el most a nyáron ilyen vállalkozók. Két, három forint volt a zsebükben utra induláskor, és most hol a kárpáti fenyvesek közül, hol Fiuméből az Adria mellől irkálják haza a leveleket. Azt írják, hogy egészségesek. Örülünk rajta!

— **A szatmármegyei románok akciója.** N a n t ü szatmármegyei községben nagy meglepetést szereztek a románok az értelmiségnek, mely csupa magyarokból áll. Eddig t. i. a románok a községi választásokban sohasem vettek részt, most azonban egyszerre tömegesen bevonultak a bizottsági tagok választására és az összes magyarokat kibuktatták. Az egyedüli tanult ember, a kit beválasztottak: a saját papjuk.

— **A kis Montez síve.** E n n i v á l ó, aranyos kis primadonnája az Angelotti orfeumának a buzavirág szemü szép kis M o n t e z, a nemzetközi énekesnő. Eddig a referádákban emlékeztünk meg róla, ma meg bele kerül a rendőri hírek közé. Pedig hát ő nem csinált semmit! Nem is vádolt, hanem vádló panszos. Ellopták a szívet Valami gaz kópé míg ő főnt a pódiumon énekelte, hogy mi is történik hát a vasuti kupában, az alatt ohzáférközött az öltözőben hagyott briliáns szívecskéjéhez s azt ellopta. Ez a kis Montez baja. Könybe lábad az a buzavirág szem s szomorun meséli a borzasztó esetet, melyben az a legborzasztóbb, hogy az a gazkópé az ő kis szívet elvitte ugyan, de a magát nem hagyta ott cserébe. Ma délelőtt ment a kis M o n t e r panaszra s a szigoru E r d é l y i bácsi előtt elmondta a baját, ki felvévén a jegyzőkönyvet azzal vigasztalta a kis M o n t e z t: „Hja, nem csak a vasuti kupában, de az öltözőben is sok minden történik!

— **A magyarok diadaia külföldön.** Csak a napokban hoztuk a hírt, hogy a londoni sakkversenyben M a r ó c z k y magyar mérnök milyen dicőseget szerzett a magyar névnek, tegnapelőtt pedig a magyar athléták nyertek fényes diadelt a bécsi athletikai sport egylet első nemzetközi versenyén. Az athlétai versenyen első díjakat nyertek: S e h u b e r t Ernő futással, S t r a u s z G y u l a magas ugrással, ugyancsak S t r a u s z G y u l a távol ugrással, C r e t t i e r Dezső súlydobással, ugyancsak C r e t t i e r Dezső diszkoszvetéssel És C s e h Ödön futással. Hét verseny közül hatban első díjat magyarok nyerték, de a hetedikben is nyert C l e m o t Ferenc esahhogy másodikat. Igazán örülünk neki s gratulálunk a derék athlétáknak, csak azt sajnáljuk, hogy olyan csunya, idegen nevek van.

— **Aszfalttirozzák a Csapó utcát** A csapó-utcai háztulajdonosok azért folyamodtak a városi tanácshoz, hogy csapó-utcát is láttassa el aszfalt járóval. A véleményezésre felhívott jog és pénzügyi bizottság tegnapi ülésében tárgyalta ezt a kérelmet és azt javasolja, hogy a harmincezer forintba kerülő aszfalt járó költségeinek felét fedezze a város, a másik felét pedig a csapó-utcai háztulajdonosok. A város pedig a rá eső tizenötezer forintot négy részletben illessze be a költségvetés keretébe.

— **Meghokrosodott lovak.** Nagy ribilliót okozott ma délelőtt a Hatvan-utcán két megvadult ló. — Nem igen voltak hozzászokva a

városi élethez s valami ritka látványosságtól annyira megijedtek, hogy vakon ragadták a szekeret s azon a megrémült gazdájukat végig a Hatvan utcán. Az emberek nagy ordítással igyekeztek a megfélemedett állatokat megszelídíteni, a mi természetesen nem sikerült, mert a láрма növekedtével nőtt a lovak ijedtsége is. Végre az istráng elszakadt s a fizánkodó lovak reszketve meg állottak. — Szerencsére nem történt semmi baj.

— **Kivándorlás a monarchiából.** New-yorki főkonzulunk jelentése szerint a monarchiából tavaly 48.071 lélek vándorolt ki Amerikába, melyből 25 százalék a f e l s ő m a g y a r o r s z á g i t ö t ö k r a e s i k. A galicziai kivándorlók száma 20, a horvátoké és dalmátoké 18, a magyar anyanyelvűekké 10, a csehakké és morvákké 5, a németeké 23 százalékot tett ki.

— **Elszámolás.** A magyar szent korona országainak veres keresztgyulete debreczeni választmánya által 1899 év június 28-án a nagyerdei vigadóban rendezett nyári táncestélyről: Bevétel: család-jegyekből 36 korona, személy-jegyekből 204 korona, felülfizetések-ből 30 korona, együtt 270 k. Kiadás: levélbélyegekre 15 k. 46 f., rendőri díjakra 16 k. szalagokra 10 kr., zenéért 50 kr., jegyszédőnek 4 k., díszítések 40 k., fodrászoknak 10 k., himzések 4 k. 30 f., tánczrendekre 30 k.: együtt 180 korona. Tiszta haszon 90 korona. Felülfizetések: S i m o n f f y Imre kir. tanácsos 10 k. M á r k Endre 6 k. Z á d o r Lajos 6 k., C s o r b a Tekla 4 k., M e d v e Miklós 4 k. Fenyéri Z á d o r Lajos veres keresztgyuleti pénztárnok.

— **A közönség figyelmébe.** A városi tanács a következő értesítést közli: A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter ur 1899. évi 61.330 számú körendeletével utasította a törvényhatóságot, hogy a Keletindianban néhány év óta uralkodó — s legutóbb — habárcsak elszórtan Alexandriában is fellépett pestis behuzrolásának megakadályozására, vagy bármely más fertőző betegség fellépésének elhárítására a szükséges intézkedések tétessenek meg. Ennek folytán a rendőrkapitányság és tisztli főorvos a szükséges intézkedések megtételével megbizattak. Hogy azonban a védekezés sikeres legyen, a lakosság és uton is felhívatik, miszerint minden fertőző betegség elhárítására legjobb eszköz a tisztaság lévén, háza tájékát, udvarát, lakoszobáit a lehető legtisztábban tartsa, a szobákat gyakran mellőztesse. A szeméttartók és árnyékszékek tartalmának tavasz megnyitásával kihordása a közegészségi és köztisztasági szabályrendelet értelmében különben is kötelező lévén: figyelmeztetik a lakosságot, hogy jelzett kötelezettségének pontosan tegyen eleget, mivel a mulasztók ellen szigoru büntetés fog alkalmaztatni. Az udvarokon állati fürdő tócsák létesítése, ugyszintén az udvarból az utcára folyadékának kibocsátása tilos. — Bármely fertőző betegségben való megbetegülés — szükséges óvintézkedések megtétele végett azonnal bejelentendő lévén — az ily betegség eltitkolása, vagy a bejelentésnek az orvos által való mulasztása az egészségügyi törvényben megjelölt büntetéssel fog sújtatani Végül értesítatik a lakosságot, hogy a gőzzel való fertőtlenítés — tekintet nélkül a beteg, vagy hozzátartozói anyagi helyzetére — a város költségére fog eszközöltetni.

— **Kertészeti állomások.** József főherczeg alicsuti kertészetében a budapesti m. kir. kertészek tanintézetébe lépő ifjak részére, a kiktől négy középiskolai osztályu előképzett-ségek kívánnak kertészgyakornoki állomásokat redszeresítették. E gyakornoki állomások e l n y e r é s e r t folyó évi augusztus hó 1-ig a budai kertészeti tanintézet igazgatósága útján lehet folyamodni a főlegmivvelésügyi miniszterhez: ugyan csak 6 hónapra kel folyamodni azoknak, a kik négy középiskolai osztály elvégzése es a rendszeres kertészeti előtanulmányok után a kertészeti tanintézetbe akarnak felvétetni.

A posta.

— Harminez év előtt és ma. —

Hogy három évtized alatt mennyit változás még pedig előnyös változás állhat elő, bizonyítja a magyar posta fejlődése. — melyről a következő érdekes adatokat közölhetjük:

Postahivatalok száma:	1868-ban	1.337
	1898-ban	4.765
Postaiutvonalak hossza:	1868-ban	32.568 km.
	1898-ban	98.490 km.
Levélszekrények száma:	1868-ban	1.410
	1898-ban	8.688
Postajáratok:	1868-ban	1.231
	1898-ban	13.302
A postajáratok által megtett összes utak hossza:	1868-ban	17.157.572 km.
	1898-ban	64.867.298 km.
Szállított levelek darab száma:	1868-ban	24.798.000
	1898-ban	299.323.880
Hirlapok:	1868-ban	13.000.000
	1898-ban	93.500.000
Csomagok és pénzeslevelek:	1868-ban	5.381.000
	1898-ban	27.246.062
Posta utalványok darab száma:	1868-ban	92.181
	1898-ban	32.074.464
Postautalvány forgalom összege:	1868-ban	3.980.976
	1898-ban	900.839.206

Irodalom.

Könyv a magyar tolvajnyelvről.

Apróbb dolgozatok jelentek már meg a magyar tolvajnyelvről, ezek azonban mellesleg foglalkoztak csak ezzel a szerfölött érdekes tárggyal s a közölt szókincs is meglehetősen hiányos volt. Pedig teljes figyelemre méltó ez a nyelv nem csak a tudósnak, a ki rajta tanulmányozhatja leginkább, mennyire mehet az öntudatosság és az önkény a szókészlet alakításában; nemcsak annak, a kinek hivatásával jár, hogy a tolvajok specifikus nyelvét megismerje; de a nagyközönségnek is, annak a részének tudniillik, a mely kedveli a kuriózumokat és kedve telik annak a sajtáságos logikai és pszichológiai működésnek megfigyelésében, a melynek folyama alatt az ilyen osztálynyelvek létre jönnek. Ilyen utbaigazító művet készülnék kiadni Jenő Sándor és Vető Imre A magyar tolvajnyelv és szótára czímen, a kik ritka nagy szorgalommal olyan gyűjteményt hordták egybe a magyar, főként pedig főváros területén használatos tolvajnyelv szavainak, a minőt, akár teljességére, akár világosságára és áttekinthetőségére nézve még senki előttük. Világos, hogy gyakorlati tekintetben igen nagy hatása lesz ennek a könyvecskének. A bűnügyi nyomozás egyik legfontosabb eszközét adják véle a szerzők a csendőr, a jogász és a kriminálista kezébe. A kiváló munkáról elősmerőleg nyilatkoztak többek között nyelvészeti szempontból Simonyi Zsigmond dr. egyetemi tanár, Tóth Béla, — jogi tekintetből Lenk Gyula, kir. ítélőtáblai bíró, rendőri tekintetből pedig Szombatfalvy Albert rendőrtanácsos. A mű hasznosságáról egyébiránt foglalat nyújt tartalmának következő rövid kivonata: A tolvajnyelv ismertetése. 1. fejezet. A tolvajnyelv és felosztása, a) A néma tolvajnyelv (jelbeszéd) b) az élő tolvajnyelv (hangbeszéd). 2. fejezet. A magyar tolvajnyelv, a) A betyárok nyelve, b) a tolvajok nyelve. Függelék: A tolvajnyelv irodalma. II. A szótár. Azt hisszük, hogy a csendőr, rendőr el nem lehet e hatives művecske nélkül, a melynek ára sem nagy: mindössze csak 60 kr. A ki a könyvre előfizetni szándékozik, küldje az előfizetési díjat a szerzők czímére (VII. Király-u. 2g. l. 11.)

CSARNOK.

HA MAJD SZIVED...

Ha majd szived feledni vágyik,
Felejtés örökre engemet.
Az ég szabja a vágy határait,
Szívünk egymásé nem lehet!
Ha majd kihalt a dal szíveimből,
Csillagom nem mosolyog föléd,
Ha egy lehelt a milliók közül
Nem lesz azért az ég sótt!

Logyél boldog, csak azt sóvárgom,
— Bár átkozol te engemet,
Az ég adta, hogy szívem fájjon,
S csak egyedül téged szeret,
Szemembe könny, ajkam mig remeg,
Ne félj, ne félj én áldalak.
Csak oly szívet kívánok neked,
Mint az enyém, — mely megszokadt.

Két szép szemért.

— Elbeszélés. —

(Folytatás.)

— Az igaz — szóltam helyeslőleg. — Az ön eszméje tetszik nekem. Csak ha megférének egymással...

— Ugyan már! Hát mért ne férének meg?

Mikor a háziasszony visszatért, elmondta neki a tervünket. Az úgy csakhamar el volt intézve, az egyetlen nehézség az volt, hogy nem akadt másik ágy. De én késznek nyilatkoztam arra is, hogy a pamlagon alszom.

S ime, lakótársak lettünk. — Nyaranta mindig szétváltunk s kiki hazament a pátriájába, de visszatérve tüstént fölkerestük egymást és ismét összekellettünk. Többször változtattunk lakást, de most, mint negyedévsek, véletlenül megint rábukkantunk arra az asszonyra, a kinél akkor találkoztunk; csak hogy most más lakásban volt.

Rendkívüli módon összeillettünk. Először is ez az együttélés határozott megtakarításokkal járt. Kevesebbet adtunk ki gyertyára, teára. De még időt is nyertünk: miután egy és ugyanazokból a könyvekből kellett tanulnunk, hangosan tanultunk s így könnyebben is ment a fejünkbe; egészbevéve békeségesen és jól éltünk. A természetünk is összeillett. Nem szereltünk sokat feleslegre, s így nem untuk meg egymást. Mindketten előzékenyek és önfeláldozók voltunk, és soha eszünkéigába sem jutott, hogy valaha valamin összekülönbözhetnénk.

Lehet, hogy nem figyeltük meg egymást a kellő alaposítással, a mire egyébiránt szükség sem volt, de tény az, hogy nem találkoztunk egymásban semmiféle fogyatkozással.

A háziasszonyunk hivatalnok özvegye volt, a lakásának egyes régebbi butorairól itélve, valamikor elég jó módban lehetett. Most sem voltak szegények, de azért mégis ügyel-bajjal tudtak csak tengődni. Már maga az, — hogy kénytelenek voltak egy szobát bérbeadni, mutatja hogy nincsenek valami bővíben a pénznek. Az asszony a leányával lakott együtt, a ki tizennyolcz évesnek látszott. Azelőtt észre sem vettük őt: süldőleány volt s alkalmasint szorgalmasan járt az iskolába. Nem étkeztünk velük s így ugyszólván nem is igen találkoztunk a háziakkal. De most esténként együtt teáztunk velük s úgy természetesen megismerkedtünk a leánnyal is. — Grigorjema Annának hívták s Bujnov mindjárt első este így jellemezte őt:

— Rettenetes szép, de úgy látszik, nem valami okos.

Én hallgattam, de ugyanazt gondoltam. Valóban szép volt. Nem volt magas, de igen karcsu, vékony, derült kék szemekkel, hajlott orrocskával és rózsaszínű ajakkal, — so-

kat nevetett s olyankor még szebbnek látszott, mert gyönyörű fogai voltak.

Csaknem minden este együtt voltunk. Az igaz, — hogy Bujnovval nem voltunk valami nagyon beszélgetések, — de Grigorjema Anna olyan bőbeszédű volt, hogy nem is volt rá szükség, — beszélt ő valamennyiünk helyett.

Gyakran jött hozzájuk egy Obnevszky nevű katonatiszt. Kapitányi rangja és hosszú bajusza volt. Tulajdonképpen semmit se tudtunk róla; ő sem igen hederített ránk s nekünk úgy látszott, hogy Grigorjema Anna sem igen érdeklődött iránta. Lehetett vagy negyven éves és mialatt mi vigan beszélgettünk a kerek asztal körül, ő rendszeren ott ült Grigorjema Anna édesanyjával a mama a pamlagon, ő a karosszékben — szakadatlanul vastag cigarettákat szitt borostyánvégű szopókából és a fogai közül engedte ki a füstöt, a háztartásról, az élelmiczikké drága ságáról beszél, néha pedig városi híreket újságot.

Vigan voltunk; a beszélés és nevetés fiatal leány jelenléte fölélénkített, sőt még beszélgetések is tett benünket. Mikor tea után a szobánkba vonultunk, még mindig ennek az élénkségnek a hatása alatt állottunk, és nem ritkán folytattuk Bujnovval, a a lenn megkezdett beszélgetést. Sokszor késő éjjelig elbeszélgettünk.

— Bizony, — szólt Bujnov, — ez mind azért van, mert szép. Lám hiszen nem valami eszes, és mégis hat az elménkre és tevékenységre indítja! A szépség, az lelkesít!

Egy és ugyanazon az éjszakán, lehet hogy egy és ugyanabban az órában történt. Az Isten tudja, hogyan lehet, hogy véletlenül miód a ketten olyan hangulatban voltunk, hogy tán Grigorjema Anna egymásután mind a kettőnkre nagyon is kifejező pillantásokat vetett, de annyi bizonyos, hogy mikor a szobánkba mentünk, nem folytattuk a beszélgetést, mint a hogy szoktuk. Elkezdtünk egymással le s följárni a szobában. Vagy háromszor össze is ütköztünk. Csakhamar rájöttünk, hogy ez nem kényelmes séta.

Bujnov lehevert a pamlagra, én meg az ágyra; a hátunkon feküdtünk s a padmalyra bámultunk.

Nem tudom, vajjon Bujnov mit érzett ebben a pillanatban, de az én szívem mélyen meg volt sebezve.

Egy pillanatil sem szüntem meg ő rá gondolni, a mi szépünkre. — Csodálkoztam rajta, hogy ez csak most következett el rám. (Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Az ideai termés.

— A hivatalos jelentésből. —

A földművelésügyi minisztérium ma közölt hivatalos jelentése szerint a terméskilátások a legutóbbi kimutatás közlése óta alig változtak valamit.

Az üszök néhol nemcsak a buzában, hanem az árpában is jelentékeny kárt okozott. A buzagyökér, penészgomba az ország egyes vidékein, különösen az Alföldön, a Tisza vidékén, továbbá a Duna bal és jobb partján szörványosan szintén sok kárt okozott. És így mindezen különböző tényezők által okozott károkat számbavéve és mintegy összegezve az eddigi veszteséget, konstatalható, hogy nagy átlagban meg van ugyan a közepes termés, de mert főképp minőségileg a termények kivált egyes vidékeken a tulsok nedvesség következtében romlottak, ez okból az ez ideai szemes termények terméshozama nem lesz mindenütt kielégítő. Kivételt képeznek azok a vidékek, ahol a gazdáknak sikerült a gabonát jó idő mellett learatni és betakarítani; ahol nemcsak mennyiségileg, de minőségileg is jó közepeszerű az eredmény.

A bevetett terület 5,515.000 kat. holdra becsülve, s figyelembe véve, hogy az országos termés átlag ez idő szerint is megköze-

liti a 7 métermázsát: általában remélni lehet, hogy az összes buzatermés eredménye 36-37 millió métermázsát között fog ingadozni. feltételezve természetesen, hogy a buza az aratás teljes befejeztéig többé károsodni nem fog mely esetben remélhető hogy az ideai termés úgy mennyiségileg, mint minőségileg valamivel meg fogja haladni a múlt évi eredményt, mely tudvalevőleg megközelítette a 35 millió métermázsát.

A kat. holdankint remélhető országos átlagos terméshez a hét métermázsához viszonyítva, aránylag legkedvezőbb termésre, azaz 7 métermázsára és azonfelüli eredményre van kilátás: Bars, Esztergom, Nyitra, Pozsony, Baranya, Fehér, Komárom, Moson, Sápiron, Tolna, Veszprém, Heves, Jász-Nagykun-Szolnok, Pest, Borsod, Gömör, Békés, Hajdú, Arad és Temesvármegyékben. Hét métermázsán alul, 6-7 métermázsára közti termést remélnék: Hont, Nógrád, Trencsén, Győr, Somogy, Vas, Zala, Bács-Bodrog, Abauj, Torna, Bereg, Ung, Zemplén, Bihar, Szilágy, Csanád, Krassó-Szörény, Torontál, Alsó-Fehér, Beszterce-Naszód, Brassó, Csik, Fogaras, Hunyad, Kis-Küküllő, Kolozs, Maros-Torda, Széchenyi és Torda-Aranyos vármegyékben.

Hajdu megye területén, mint a hivatalos becslések jelzik, rozshab kataszteri holdankint 6 és tavaszi árpában 7 métermázsán felüli eredmény várható, ami igen kielégítő.

A brassói áll. fa és köipari szakiskola szeptember elsejével működésének 15-ik évét kezdi meg. Tanulhatni itt: asztalos mesterséget, műfaragást vagyis fában és kőben való díszítő szobrászatot nem különben építési kőfaragást is.

Az intézetet végzett tanulók mint iparos segédek lépnek ki az életbe, kik 2 évi üzleti gyakorlat után önálló üzletet nyithatnak. A tanfolyam 4 éves. Egy éves önkéntességre nem jogosít.

Elő tanulmány 4 alsó elemi iskolán túl még 2 iskola. 13 évnél idősebb gyermekek fölvételi vizsga alapján is fölvehetőek. Tandíj nincs. Beiratási díj 4 korona. Biztosíték egyszer smindenkorra 6 korona, mely végül vissza jár.

Kapcsolt internátusban 24 szegény jó tanuló lakás és táplálásban, 10 kosztban részesülhet ingyenesen. 10 forint havi díj előleges lefizetése ellenében intézeti kifőző köteles reggelit, ebédet és vacsorát adni az intézeti növendékeknek.

Beiratások szeptember első 4 napján történnek, czélszerű azonban már július vége előtt jelentkezni. Ingyenes ellátásra a kérvények július 30-ig okvetlenül benyújtandók.

Belépéshez kell: születési, egészségi, iskolai bizonyítvány, nyilatkozat, hogy a gyermek az intézetet teljesen elvégzi, ingyen-ellátást igénylőknek szegénységi bizonyítvány is.

Budapesti gabonatössze.

— Weisz József budapesti terménybizományi cég je lentése.—

Debreczen, július 18

Készáru 5 olesóbb.

Okt. buza	8.65-66.
Okt. rozs	6.86-88.
Okt. buza	—
Októberi zab	5.53-55
Július tengeri 1899	4.76-77.
Majusi tengeri	—
aug.—szept. tengeri	—

Állatvásár.

Kőbányai sertéspiacz. Július 17. Magyar elsőrendű: Óreg nehéz (páronkint 400 kgron felüli 40-40 fél kr. Közép (páronkint 300-340 kg. sulykilogrammon felüli sulyban) 42½-43 krig. Fiatal közép (páronkint 251-320 kg) 43½-44 krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 krig terjedő sulyban 44-45 kr. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kg. felüli sulyban) 44-44 fél krajczárig, közép (páronkint 240-260 kilogramm sulyban) 43½-44

krajczárig. Könnyű (páronkint 240 kilogr.-ig terjedő sulyban) 44-45 krajczárig.

Sertéslétszám: 1899. évi július 17. napján volt készlet 45419 drb, 1899. jul. 16. napján felhajtott 528 darab. 1899. július 15. naojára maradt készletben 45251 darab. — A sertésüzlet irányzata kissé kellemesebb.

Budapesti sertés-konzumvásár. A ferencvárosi petroleum-rakodónál levő székes-fővárosi sertés-konzumvásár arjeznye július 4-én. Készlet 851 drb, érkezett 546 drb, összes felhajtás 1397 drb, elszállított budapesti fogyasztásra 787 darab, eladatlanul visszamaradt 610 darab. — Napi árak: 120-18) krig. sulyban 42-44 krig. Óreg nehéz 39-43½ krig. Malacok 38 krajczárig. — A vásár hangulata élénk volt.

I. Készáruüzlet.

Tengeri ártartó: Az állomási kínálat még mindig gyenge. Helyben wagoaba rakva 4.67 ½ frtot, Kisujszáláson 4.62½ forintot fizettek.

Eladott:

Buza. Tiszavidéki: 850 mm. 80 k. 9 frt. 72 és fél krajczáron, Felső tiszai, 750 mm. 79 k. 9 forint 75 krajczáron, 100 mm. 79 k. 9 forint 70 krajczáron, 100 mm. 79 k. 9 forint 70 krajczáron, 100 mm. 79 k. 9 forint 55 krajczáron, 100 mm. 77 5 k. 6 forint 55 krajczáron, 775 k. 9 forint 55 krajczáron, 100 mm. 78 k. 9 forint 70 krajczáron, 100 mm. 77 5 k. 9 frt. 60 krajczáron, 100 mm. 77 k. 9 forint 40 krajczáron, felső tiszai, mind három hónapra.

Bázában ma is kevés vételkedv mutatkozott, míg a kínálat valamivel sűrűsebb volt. Az árak ennek folytán 10 krral olesóbbodtak. Rozs lanyha volt. Helyben és helybeli paritáson 7 frton. Kecskeméten 6. 70 frton köttetett.

Fehérmegyevidéki: 350 mm. 76.2 k. 9 forint 57 és fél krajczáron, kalocsai, három hónapra.

Pestmegyevidéki: 100 mm. 80 k. 9 forint 70 krajczáron, 100 mm. 77.5 k. 9 forint 60 krajczáron, 100 mm. 77 k. 9 frt. 50 krajczáron 250 mm. 76 k. 9 forint 45 krajczáron, mind három hónapra.

Repeze: 300 mm. 11 forint 25 krajczáron

ab Detta, 70 mm. 12 forint 15 krajczáron, készpénz fizetés mellett.

Felső-magyarvidéki: 150 mm. 78 k. 9 forint 50 krajczáron, mind három hónapra.

Rozs: 200 mm. 6 foánt 92 és fél krajczáron, 100 mm. 7 foianton, 100 mm. 6 forint 95 krajczáron, keverék, készpénzfizetés mellett.

Arpa. 100 mm. 6 forint 27 krajczáron, 200 mm. 5 forint 65 krajczáron, új készpénzfizetés mellett, 100. mm. 5 forint 90 krajczáron 3, hóra 100 mm. 6 forint 20 krajczáron, felsőmagyarországi.

Szerkesztői posta.

Barbarossa (Fiume) Nagyon köszönjük a szép tárczacikket. Bár minél többet kaphatnánk! Kapja-e a lapot?

B. J. (Eör.) A t. példányt csak szorgalmas külmunkatársunknak küldheti a kiadó hivatal. Sziveskedjék híreket és kötetlen dolgokat adni, akkor talán.

K. L. (Hlybn.) Rosz verseket talán mi is tudnánk írni. Nem szorulunk e tekintetben idegen segítségre.

Dr. K. Köszönettel vesszük a szorgalmas munkálkodást. Különben is munkatársaink tengeri kirándulásokkal vannak elfoglalva (t. i. az ondódi tengeri földekre és a esónakázó tóra) és onnan küldenek a Times-nek, meg a New-Yorki Heraldnak verseket, regényeket, harezteri tudósításokat és egyet is mast is.

B. K. Ugy tudjuk, hogy papi szolgálatokat teljesíteni (keresztelni s esketni) csak 4-ed éves hittanhallgatókat jogosít fel a püspök s a fiatalabbak csak predikálhatnak, — de más teendőket épenséggel nem végezhetnek.

K. K. A mit mi tudunk róla azt meg is írtuk. — Követeljük a rendező bizottságtól a nyilvános elszámolást még ha deficit van is. Jó azt tudni, hogy a befolyt összeg kik által mire lett fordítva. A lapban nem sokat érnek el.

Mars Eiffélék közlésére lapunk nem áll rendelkezésére seukinek, soha.

Még minden résztvevő aratógépversenyen ép úgy 1898 évi július hó 11-én Hódmező-Vásárhelyen is a két első díjjal aranyérmekkel lett kitüntetve.

MC CORMICK

a világ legrégebbi arató- és fűkaszállógépgyára Chicagóban.

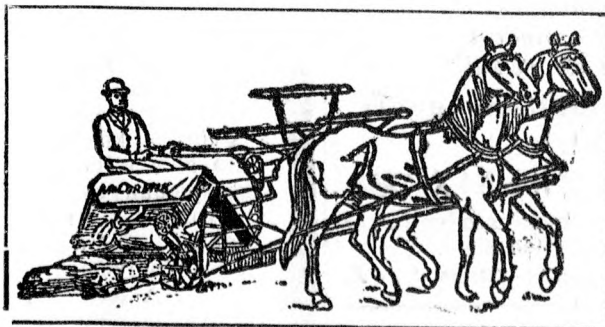
Magyarországi kizárólagos vezérképviselősege:

Budapesten **Müller és Weisz** VI., Gyár-u. 66

Ajánlják: a legmegbízhatóbb **MC CORMICK „HUNGARIA“** kéveköto aratógépet a legtokéletesebb **MC CORMICK „DAISY“** marokkrako aratógépet és a legújabb s legjobb **MC CORMICK „NEW 4.“** fűkaszállógépet.

Számos kitüntetés és elismerő levél igazolja

Legjobb a világon és legkedveltebb

Legjobb a világon a legkényebb

Mc Cormick gyártmányu gépek bámulatos tökeletességét.

Gépeink nagy számban, a gazdak teljes megelégedésére az ország minden részén működésben vannak.

Zene-estélyek.

Az „Arany-bika“ kávéházban hetenkint kétszer zene-estély tartanak: Hétfőn Rácz Károly, Szerdán Magyar Testvérek.

A „Központi kávéházban“ naponta felváltva Rácz Károly és Magyar Testvérek zenekara játszanak.

Az „Angol-Királyné“ kávéházban Kedden este Magyar Testvérek, Csütörtök és Péntek este Rácz Károly, Vasárnap felváltva Rácz és Magyar-Testvérek tartanak zene-estélyt.

A „Magyar- király“ kávéházban Kedden és Csütörtökön felváltva Rácz Károly és Kiss Béla zenekara tart zene-estélyt. Szombaton este a helybeli 39-ik gyalogezred zenekara látszik.

A Debreczen sörcsarnokban minden héten kétszer Szombaton és Vasárnap a helybeli 39-ik gyalogezred zenekara játszik.

A „Balaton“ kávéházban hetenkint kétszer Csütörtökön és Vasárnap csigány zenekar játszik.

Bérkocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
1/4 órára	20	15
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órára tul félórára v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetésnél (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik, a temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól jövevényesen a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	60	40
bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nap pal menet vagy jövet kézi táskával	50	30
éjjel	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, légszuszogó, kertészeti egylet és gózzalombhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldézhöz menet vagy jövet	50	30
menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára	1	70
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
minden következő órára	40	30
Katonai lakotanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással minden további órára	80	60
	40	30

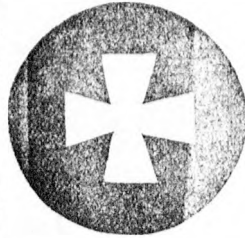

Legjobb francia mosószer
LESSIVE PHÉNIX
 Phénix-mosószer.
J. PICOT szabadalma PARIS
 A fehérenemű fenntartására és szépítésére. Legjobban moshatunk mindent szappan, sóda, hamu stb. nélkül.
Kezesség ártalmatlanságáért.
 Klórmentes!
LESSIVE PHÉNIX
 Kapható eredeti csomagokban minden fűszer és gyógyszer kereskedésben.
 GYÁR: Osztrák-Magyar-Monarchia részére **VACZ.**

Dupla villany-delejes kereszt vagy csillag.

R. B. sz. 86.937. gyógyít és felvidt jótállás mellett! Köszvény rheuma, asthma, álmatlanság, fülzugas, ischias, rehez hallás, idegesség, elvagytalanság, fogfájás, sapkór, migrén, szívdobogás, tehetetlenség, fejfájás, epilepsia, estőr, valamint minden idegbántalmat. Még 20 éves betegek is teljesen meg lettek vele gyógyítva! Oly betegeknek, kik 20 éven tul szenvednek, akik

influenzában vannak, különösen ajánlható a legújabbban javított négy és hatszoros villam-delejes óv R. B. 86.967. Azon beteg, aki az én készülékeimtől legfeljebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, a pénzt minden késedelem nélkül visszakapja. A hol minden kísérlet hasztalan, tessék az én készülékeimet megpróbálni. A köszönő iratok iródnában megtekintetők.

A kis készülék 2 frt, csak gyerekeknek és nagyon érzékeny nőknél alkalmazandó. A nagy készülék 3 frt. röggibb, de legfeljebb 20 évig tartó betegségeknek alkalmazandó. A négy- vagy hatszoros villamdelejes óv 25 frt csak idült bajoknál és influenza betegéknél alkalmazandó. Utánvételt vagy előleges fizetés mellett küld szék a központi elárúsító hely a bel es külföld részére.

MÜLLER ALBERT, Budapest, V., Kálmán-utca 19 A.

Főraktár: FRANCISCS és JÓNA Droguista DEBRECZEN.

Páratlanak ismert égvényes-kénes savanyuviz, hatalmas gyógyszer idült légcső-, tüdő-, gyomor-, bél- és hólyaghurutban és fővény kórban. Ország-szerte ismert és használt üdítő ital, mint ilyen

különösen ajánlható a

PARÁDI

SAVANYUVIZ

ott, ahol az ivóvíz rossz, vagy hol gerjes és járványos betegségek uralkodni szoktak. — Raktár DEBRECZEN részére

CSANAK JÓZSEF kereskedésében,

továbbá kapható minden fűszerüzletben és vendéglőben.

Meghívó.

A „H.-Böszörményi részvénytársulati takarékpénztár“ az 1899. évi augusztus hó 10-én d. e. 10 órakor H.-Böszörményben a volt körületházban levő üzlet-helyiségben

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. részvényesek az alapszabályok 15. §-ára való hivatkozással meghívotnak,

Tárgy:

1. Közgyűlési elnök ad hoc választása.
2. Az elhalálozás folytán üresedésbe jött vezérigazgatói állás betöltése.
3. Három tagu bizottság választása a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére H.-Böszörmény, 1899. július 17.

Az igazgatóság.

15. §. A közgyűlésre minden részvény egy szavazatra jogosít, azonban saját részvénye után legfeljebb 10, és meghatalmazás útján szintén 10 szavazattal többet nem gyakorolhat senki.

Azon részvényesek, kik a közgyűlésen személyesen vagy képviselőik által jelen lenni akarnak, kötelesek részvényeiket le nem járt szelvényeikkel együtt legkésőbbben a közgyűlési határnapon a közgyűlés kezdete előtt egy órával a h.-böszörményi részvény-társulati takarékpénztárnál H.-Böszörményben két példányban készített jegyzék mellett letenni, vagy azt tanúsítvánnyal igazolni s e tanúsítványt ugyancsak a jelzett ideig és helyen átadni, hogy a közgyűlés tartalmáig részvényeiket vagy valamely kir. közjegyzőnél vagy hatóságnál letétbe helyezték.

A letéti jegyzék vagy a tanúsítvány átvételéről szóló elismervény annak megjelölése mellett, hogy hány részvényt képviselnek — a félnek kiedatván, az a közgyűlésen igazoló jegyül szolgál.